

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Forhandlingen genoptoges.

R. Hansen: Den Udvikling, der i Slutningen af dette Aarhundrede har fundet Sted her i Landet med Hensyn til Forbedringen af vore Husdyr, har som bekendt været meget stor. Naar vi f. Eks. gaa 30 Aar tilbage i Tiden, altsaa tilbage til Halvfjerdserne, finde vi en stor Forandring inden for det danske Landbrug. Tidligere havde Kornsalg været Landmandens væsentligste Indtægt, men da kom der et Omslag, grundet paa, at Konjunkturerne stillede sig saaledes, at man nødvendigvis maatte slaa om, og den Vej, man nu gik, var sikkert ogsaa den eneste farbare, den eneste, man overhovedet kunde komme frem ad, og det var den, at man lidt efter lidt gik bort fra Kornsalget og over til at producere forædlede dyriske Produkter. Da Landmanden nu var slaaet ind paa denne Vej, fulgte deraf — for Resten ganske naturligt — at Interessen for Forbedringen af vore Husdyr blev større, end den havde været tidligere. Vi have derfor ogsaa set, at der i de sidste 20 Aar har været en fortsat Udvikling i denne Retning, og vi have ogsaa naaet i det mindste ret gode Resultater; men de Resultater, vi allerede nu ere naaede frem til, ere langt fra Idealet, vi maa endnu længere fremad. Disse Resultater ere heller ikke naaede uden Ofre, det har ikke alene kostet meget Arbejde, men ogsaa mange Penge; mange Landmænd her i Landet have bragt store Ofre for at naa frem ad denne Vej. Nu har jo som bekendt Staten ogsaa støttet Bestræbelserne for at forbedre vore Husdyr, navnlig ved at uddele Præmier til de bedste Dyr. Vi fik saaledes Loven af 2den Juli 1880, efter hvilken der skulde anvendes 60,000 Kr. til Præmiering af de bedste Avlsdyr. Senere fik vi Loven af 1ste April 1887, efter hvilken Summen blev forhøjet til 200,000 Kr. Derefter fik vi i 1893 en Forandring i Loven af 1887, hvorved Summen yderligere forøgedes med 75,000 Kr. Men det viste sig straks, at disse Summer ikke vare tilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, der bleve stillede, og som ogsaa nødvendigvis maatte imødekommes, naar denne rige og frugtbare Udvikling ikke skulde standses. Som Følge deraf har det

vist sig nødvendigt hvert Aar paa Finansloven at indsætte ny Bevillinger, som ere anvendte i forskellige Øjemed, og det har længe været et almindeligt Ønske blandt vore Landmænd at faa vor Husdyrlov revideret og forandret saaledes, at den fuldt ud kunde tilfredsstille de Krav, Nutiden stiller. Dette Ønske fra Landmændenes Side er ogsaa blevet imødekommet, idet Regeringen for nogle Aar siden lod nedsætte en Kommission til Overvejelse og Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal. Denne Kommission har jo afgivet en Betænkning, der følger med Forslaget som Bilag. Jeg skal ikke kritisere denne Kommissions Sammensætning; men det forekommer mig dog noget underligt, at den jyske Bondestand ikke har haft nogen Repræsentant i den.

Naar jeg nu vil tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger angaaende Lovforslaget, vil jeg først sige, at jeg ikke agter at gaa i Enkeltheder, thi om disse mener jeg, at der bedst kan forhandles i et Udvalg. Mine Bemærkninger ville nærmest komme til at gaa i anbefalende Retning, idet jeg i det hele betragter Lovforslaget som et godt Lovforslag og anser det for at være et godt Grundlag for videre Forhandling. Den højtærede Landbrugsminister har forelagt Lovforslaget i en Skikkelse, der i alt væsentligt er i Overensstemmelse med Kommissionsbetænkningen, men han har dog foretaget enkelte Forandringer, maaske nærmest af finansielle Hensyn. Jeg skal kortelig nævne nogle af dem. Paa § 1 A. 4. har Kommissionens Flertal saaledes foreslaaet, at Statstilskuddet til Præmiering af Tyre skulde forhøjes fra 65,000 Kr. — det er den Sum, der uddeles nu — til 100,000 Kr. Dette har Ministeren imidlertid ikke fundet rigtigt, og har derfor nedsat det til 75,000 Kr., altsaa en Sum af samme Størrelse som den, der foreslaas uddelt til Præmiering af Hingste. Nu er Forholdet imidlertid dette, at den Gren af vort Husdyrbrug og vor Husdyravl, som har den mest overvejende Betydning, er vor Kvægvavl, navnlig af Malkekvæg. Ud fra denne Betragtning kunde man synes, at det var ret naturligt, at Statstilskuddet til Præmiering af Tyre blev større end det, der bevilges for Hingstenes Vedkommende. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen), som havde Ordet forleden, omtalte og kritiserede for en Del den Præmiering, der nu fandt Sted, navnlig af de ældre Dyr, Hingste og Tyre. Der var meget i, hvad